

ærede Medlems Udtalelser. Vi kender jo her i Tinget, at det ærede Medlem har en stærk Tilbøjelighed til Overdrivelse, og hans Udtalelser i Dag bekræfter, at denne Antagelse endnu holder Stik. Jeg vil gerne erkende, at jeg har et Ansvar overfor de Parcellister, der er gaaet ind under den nye Jordlov, Loven af 4. Oktober 1919. Jeg har søgt at gøre opmærksom paa den Lovgivning, vi har paabegyndt herhjemme i Danmark, jeg har søgt at animere Danmarks Landboudom til at blive ude paa Landet og søge at gøre Brug af denne Lovgivning for deres Vedkommende, som havde Lyst, Villie og Anlæg for at blive ved Landbruget, idet jeg Gang paa Gang har fremholdt, at disse Love gav tryggere og bedre Betingelser for at starte som Jordbruger i Danmark, end der var at finde i det frie Erhverv. Jeg har gjort Rede for, hvilke Betingelser denne Lovgivning bød, hvilken Administration der blev fulgt ved disse Loves Udførelse i Livet, og jeg fastholder alle mine Udtalelser i saa Henseende; hvis der saa er enkelte, som det gaar galt for, og som ikke kan klare sig under denne Lovgivning, maa jeg fralægge mig Ansvaret. Det er vel sagtens ikke Meningen med det ærede Medlem Hr. Ulrichs Bemærkninger, at en Lov skal byde saa gunstige Betingelser, at selv om en Mand ikke vil bestille noget, skal man alligevel kunne klare sig, og hvis den paa-gældende ikke er dygtig og energisk og udnytter Lovens Betingelser og Vilkaar, er det Lovens Skyld, at det gaar galt for ham. Saa vidt kan Lovgivningsmagten dog ikke strække sig; det er givet, at en hvilken som helst Lov, vi vedtager her i Rigsdagen, vil have til Følge, at der er enkelte, som vil lide Skuffelse ved Lovens Udførelse i Livet. Dette er da ogsaa Tilfældet med Loven af 4. Oktober 1919. Naar jeg siger dette, er det for stærkt at understrege, at jeg har aldrig lagt Skjul paa, at man maatte stille store Fordringer til dem, der gik ind under disse Loves Vilkaar, fordi man fra Statens Side gav saa stor en Haandsrækning, at man derved fik Ret til at kræve et dygtigt Arbejde af dem, der nød godt af Lovene. Uden dette er det fuldkommen umuligt at tænke sig at reformere paa dette Omraade.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at omtale Forholdene paa Egholm. Det er rigtigt, at der til Regering og Rigsdag er indkommet Anmodning om Tillægslaan paa 2 000 Kr. paa rimelige Vilkaar som

Driftslaan, og det har jo vakt stormende Jubel blandt en stor Del af den danske Befolkning, at nu var Parcellisterne paa Egholm lige ved at sulte ihjel. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Ulrich har under sin Omtale af Forholdene paa Egholm ganske glemt at omtale, at det ogsaa blev meddelt, at det ikke var saa galt, som det blev sagt; det blev meddelt i Pressen af Ordføreren for Parcellisterne dernede, at fik de ikke Laanene, betød det dog ikke, at de gik i Stykker.

Dernæst vil jeg gerne overfor det høje Ting ganske kort gøre Rede for, hvorledes disse Parcellister har haft det under Starten dernede. Det er rigtigt, at en hel Del af Parcellisterne — ikke saa forfærdelig mange, men en Del — har bygget vel dyrt, de har med andre Ord opført Huse, som har kostet mere end det Maksimumslaan, som blev givet til dette Brug i det forløbne Aar. Det er klart, at naar en Parcellist disponerer forkert og giver efter for sin Lyst til at bygge sig et smukt og flot Hjem, maa han lide derunder økonomisk. Men de allerfleste af de Parcellister, der har bygget dernede, har kunnet klare sig med de Byggelaan, de fik; der er i hvert Fald 22, som ikke alene har været i Stand til at opføre deres Huse for det Byggelaan, de fik; de har ved dygtigt Arbejde Sommeren igennem ikke alene kunnet betale Bygningernes Opførelse, men de har ogsaa foruden Tiendedelen indtjent sig en Sum af 500 — 1 500 Kr. pr. Hjem. Det er altsaa ikke paa den Konto, man har lokket dem ind i forkerte Forhold, og hvis det ærede Medlem vil se, hvorledes det forholder sig paa dette Omraade, har jeg en skematisk Fortegnelse over, hvad Bygningerne har kostet i direkte Udbetaling, hvor meget vedkommende Parcellister selv har tjent. Nej, Vanskelighederne dernede ligger paa det Omraade, at den tredie Faktor, Erhvervelse af Driftsmidler, har været kostbar, at disse Mennesker har maattet købe deres Besætning til meget høje Priser og under Betalingsvilkaar, der kan blive strenge nok. Men paa dette Omraade adskiller de sig paa ingen Maade fra alle andre, der har købt Ejendom i det Aar, som er gaaet.

Jeg vil i denne Forbindelse sige, at disse Menneskers økonomiske Stilling bør sammenlignes med alle andre Landbrugeres Stilling, som i det forløbne Aar har købt Ejendom i den frie Omsætning paa de samme Vilkaar og under samme Forhold. Hvis man gør det, bedømmer man Lovens